

Kartar Singh and another v. Ajmer Singh and another, (Pandit J.)

ਸੰਪਤੀ. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪੂਰਵ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ। ਇਹ, ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੁਕਸ ਸੀ, ਜੋ, ਆਪਣੇ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਖਾਮੀ* ਅਤੇ, ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮੁੜ ਵੰਡ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਆਪਣੇ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ, ਅਤੇ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਪਵਾਦ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(8) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਰਕਾਰੀਆ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ—ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੀਡਿਤ ਜੇ.

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1968 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 79 ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ

ਫਰਵਰੀ 18, 1969

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪੀਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1913 ਦਾ I)—ਸੈਕਸ਼ਨ 22 —ਪ੍ਰੀ-ਐਪੀਲੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ 1/5 ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪੀਲੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਗਲਤੀ — ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮੇਂ ਦੀ—ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰੱਦ

ਕਰਨਾ—ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਰਹੀ ਹੈ—ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ—ਕੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਪੱਤੀ ਦੇ ਸਭਾਵੀ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ-ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

Kartar Singh and another v. Ajmer Singh and another, (Pandit J.)

ਗੌਰੀ, ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਉਮੀਦਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਨਾਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ 5 ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਪਰਾ ੬)

ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਨੀ ਲਾਲ ਵਰਮਾ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਠਿੰਡਾ, ਮਿਤੀ 13 ਅਗਸਤ, 1968, ਸ਼੍ਰੀ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਗਰਗ, ਵਧੀਕ ਸਬ-ਜੱਜ, II ਕਲਾਸ, ਮਾਨਸਾ, ਮਿਤੀ 2 ਜੂਨ, ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ *J'cri* ਹੁਕਮ। 1967, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮਾਨਸਾ ਵਿਖੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਸੀ. ਮੱਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਸਬ-ਜੱਜ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, (ਬੀ) ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। *impugned ਆਰਡਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।*

ਬੀ.ਐਸ.ਖੋਜੀ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਰਜੀਤ ਬਿੰਦਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਡਾ .

ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

1968 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 79 ਅਤੇ 82 ਤੋਂ ਦੋ ਜੁੜੀਆਂ ਦੂਜੀਆਂ ਐਪ ਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਵਦਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ 1968 ਦੇ SAO ਨੰਬਰ 79 ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗਾ।

(2) 13 ਮਈ, 1966 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ, ਕੁੰਧਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੁਝ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਬਹਾਈ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। 5,000 9 ਮਈ, 1967 ਨੂੰ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। 11 ਮਈ, 1967 ਨੂੰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ:-

"ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਦਾ 1/5 ਵਾਂ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 2 ਜੂਨ, 1967 ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੈ।

2 ਜੂਨ, 1967 ਨੂੰ, ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 2 ਜੂਨ, 1967 ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਦਾ 5 ਵਾਂ 5,000 ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਕਤ ਰਕਮ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ

ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪੀਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 22(4) ਅਧੀਨ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:-

“ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ, ਭਾਵ, 11 ਮਈ, 1967 ਨੂੰ ਸੇਲ ਦੀ 1/5 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਵ ਅੱਜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਜ ਮੁਦਈ ਨੇ ਨਗਦ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮਾਂ-ਬੰਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1/5 ਵੀਂ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਏਆਈਆਰ 1938 ਲਾਹੌਰ 452 ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਕਦ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਤੀਸਰਾ, ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਰੇ-ਪੰਜਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ, ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪੀਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(4) ਅਧੀਨ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(3) ਅਗੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, μ n ਮੁਦਈ ^{ਬਿੱਕ} F ਅੰਦਰ ਗਿਆ; ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਠਿੰਡਾ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ। ਉਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 11 ਮਈ, 1967 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ, ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਸਹੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੂੰ 2 ਜੂਨ, 1967 ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। 1,000 ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 2 ਜੂਨ, 1967 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਕਤ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ 1/5t ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ! ਸੰਭਾਵਿਤ ਮੁੱਲ ਦੇ h, ਉਸਨੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਕਤ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ 13 ਅਗਸਤ, 1968 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। 1,000, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮੁੱਲ ਦੇ 1/5 ਵੇਂ ਵਜੋਂ; 23 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ; 1968. ਜੇ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ; ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਜੱਜ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ

ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਕੇਸ. ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੁਆਰਾ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22(4) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ; ਮੌਜੂਦਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵੈਂਡੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਬਹਾਈ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(4) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ 2 ਜੂਨ ਦੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪੰਜਵੀਂ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਸੀ; 1967; ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ; ਉਕਤ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ - ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਉਸ ਰਕਮ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਕਤ ਰਕਮ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

Kartar Singh and another v. Ajmer Singh and another, (Pandit J.)

(5) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ; ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਦਾ 5/5 ਵਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਉਮੀਦਕਰਤਾ ਇੱਕ ਸੱਚੇ-ਸੁੱਚੇ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ 2 ਜੂਨ, 1967 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਨੇ 2 ਜੂਨ, 1967 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਦੇ .ਜੂਨ, 1967; ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ. ਨਿਚਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੀ ਸੀ, ਇਸੇ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਕਾਰਨ ਉਸਨੇ 2 ਜੂਨ, 1967 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਹ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦਾ ਸੰਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

- (1) ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਲਈ ਹਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮੁੱਲ ਦੀ, ਜਾਂ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਸੰਭਾਵੀ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ .
- (2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ a ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ (ਭੀ-
- (3) - - - - - ਉ - - - - -
- (4) ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਗਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਰਖਾਸਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (5) - - - - -
- (6) - - - - -

(7) ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮੁੱਲ ਦਾ 1/5 ਵਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਢਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼; ਨੂੰ ਉਲਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਅਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਮਨਮਾਨੇ ਜਾਂ ਵਿਗੜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਸਲ ਗਲਤ-ਸ਼ੰਕਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਸੀ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ 11 ਮਈ, 1967 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ

ਵਿੱਚ; ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਕਿਸ ਖਾਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 2 ਜੂਨ, 1967 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਜੇਕਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। 1,000 ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਉਕਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਹੁਕਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦਿਨ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਕਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਮੁਹੰਮਦ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਜ਼ੀਜ਼-ਉਰ-ਰਹਿਮਾਨ (1) ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

“ਸੈਕਸ਼ਨ 22(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਵੇਕ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਧਾਰਾ 22(4) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦੁਰਲੱਭ ਜਾਂ ਅਤਿ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰੇਗਾ। :

ਜਿੱਥੇ, ਇਸਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ (1) ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਇਸਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। (2) ਨੁਕਤਾ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1 ਮਈ, 1945 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ 10 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਇਹ 19 ਮਈ, 1945 ਤੱਕ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(8) ਮੇਹਰ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀਨ ਬਨਾਮ ਪੀਡਿਤ ਅਨੰਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਅਬਦੁਲ ਰਸ਼ੀਦ, ਜੇ.

"ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇਪੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ 'ਪੇਸ਼ੀ ਖਾਮ' ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 'ਪੇਸ਼ੀ ਖਾਮ' ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਭਰੇ ਭੁਲੇਖੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਕੀਮਤ ਦਾ 1/5

Kartar Singh and another v. Ajmer Singh and another, (Pandit J.)

ਹਿੱਸਾ 'ਪੇਸ਼ੀ ਖਾਮ' ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1947 ਲਾਹ. 72.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1939 ਲਾਹ. 25.

ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮੰਗਲ, (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.)

ਕੀਮਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦਿਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਾਕੰਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ ਨੇ ਗਲਤ-ਸ਼ੰਕਾ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ:

ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਕਿ ਕੀਮਤ ਦੇ 1/5 ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਾਮ ਰਤਨ ਵਾਈ. ਰਾਜਾਰਾਮ (3), ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ:

"ਉਸ ਦੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ" ਵਾਕੰਸ਼ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਇਹ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦੀ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਚਿੰਤਨ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਲ ਦੀ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

(9) ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ (1968 ਦੇ SA,Os ਨੰ. 79 ਅਤੇ 82) ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਧਿਰਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਆਰ. ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਜੇ. ਜੇ.

ਪੂਰਨ ਚੰਦ --- ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ.

ਮੰਗਲ-ਜਵਾਬਦੇਹ.

1968 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 187.

ਫਰਵਰੀ 25, 1969

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III) — ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਅਤੇ 13(2) (i) — ਧਾਰਾ 13(2) (i) ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ — ਦਾ ਉਦੇਸ਼ — ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ — ਵਿਆਜ ਜਾਂ ਬਕਾਏ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕਿਰਾਇਆ ਪਰਵੀਸ਼ੋ - ਕੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ - ਸੈਕਸ਼ਨ 9 - ਕੀ ਹਾਊਸ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਜੋੜ ਕੇ ਕਿਰਾਇਆ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ

(3) ਏਆਈਆਰ 1923 ਦੇਖੋ 643.